

Domstolens dom (Første Afdeling) af 24. januar 2018 — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank mod D. Balandin, I. Lukachenko og Holiday on Ice Services BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep — Nederlandene)

(Sag C-477/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — social sikring — forordning (EU) nr. 1231/2010 — lovgivning, der finder anvendelse — A1-attest — artikel 1 — udvidelse af anvendelsesområdet for A1-attester til at omfatte tredjelandsstatsborgere, der opholder sig lovligt på en medlemsstats område — lovligt ophold — begreb)

(2019/C 93/17)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Centrale Raad van Beroep

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Sagsøgte: D. Balandin, I. Lukachenko og Holiday on Ice Services BV

Konklusion

Artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1231/2010 af 24. november 2010 om udvidelse af forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009 til at omfatte tredjelandsstatsborgere, der ikke allerede er omfattet af disse forordninger udelukkende på grund af deres nationalitet, skal fortolkes således, at tredjelandsstatsborgere som de i hovedsagen omhandlede, der bor og arbejder midlertidigt i forskellige medlemsstater som ansatte hos en arbejdsgiver, der har hjemsted i en medlemsstat, kan påberåbe sig de koordineringsregler, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004, med henblik på fastlæggelsen af, hvilken lovgivning om social sikring de er omfattet af, når de lovligt opholder sig og arbejder på medlemsstaternes område.

⁽¹⁾ EUT C 357 af 23.10.2017.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. januar 2019 — Deutsche Post AG mod Hauptzollamt Köln (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-496/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — toldunion — EU-toldkodeksen — artikel 39 — status som autoriseret økonomisk operatør — gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 — artikel 24, stk. 1, andet afsnit — ansøger, som ikke er en fysisk person — spørgeskema — indsamling af personoplysninger — direktiv 95/46/EF — artikel 6 og 7 — forordning (EU) 2016/679 — artikel 5 og 6 — behandling af personoplysninger)

(2019/C 93/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Deutsche Post AG

Sagsøgt: Hauptzollamt Köln

Konklusion

Artikel 24, stk. 1, andet afsnit, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, sammenholdt med Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse), skal fortolkes således, at toldmyndighederne kan kræve, at ansøgeren om status som autoriseret økonomisk operatør meddeler de skatteidentifikationsnumre, der er tildelt med henblik på opkrævning af indkomstskat, alene for fysiske personer, som er ansvarlige for ansøgeren eller udøver kontrol med dennes ledelse, og fysiske personer, der er ansvarlige for ansøgerens toldanliggender, samt oplysende data for de med hensyn til samtlige disse personer kompetente skattemyndigheder, forudsat at disse oplysninger giver disse myndigheder mulighed for at få oplysninger om alvorlige eller gentagne overtrædelser af told- og skattelovgivningen eller alvorlige strafbare handlinger begået af disse fysiske personer i tilknytning til deres økonomiske virksomhed.

(¹) EUT C 347 af 16.10.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. januar 2019 — SIA »KPMG Baltics«, som kurator for AS »Latvijas Krājbanka« mod SIA »Ķipars AI« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland)

(Sag C-639/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer — direktiv 98/26/EF — anvendelsesområde — begrebet »overførselsordre« — betalingsordre afgivet af indehaveren af en almindelig løbende konto til et kreditinstitut, som senere erklæres insolvent)

(2019/C 93/19)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SIA »KPMG Baltics«, som kurator for AS »Latvijas Krājbanka«

Sagsøgt: SIA »Ķipars AI«

Konklusion

En betalingsordre som den i hovedsagen omhandlede, som er afgivet af en indehaver af en almindelig løbende konto til et kreditinstitut med henblik på overførsel af midler til et andet kreditinstitut, er ikke omfattet af begrebet »overførselsordre« som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009, og følgelig heller ikke af dette direktivs anvendelsesområde.

(¹) EUT C 52 af 12.2.2018.